

Nükseden Pare Pare

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Haziran 2014

Ahenkli bir melodinin
İç burkan tınısıydı az önce duyduğum.
Aciz bir kelebeğin o çelimsiz yorgunluğu
Nükseden pare pare
Eşsiz dansı bahçelerin kuytu köşelerinde.
Kısacık bir ömür siğar mı söyle
O kısıtlı saatlere
Hadi söyle ağlar mı ıssızlığında
Yanar mı yakar mı sevda nöbetlerinde...

Kıt kanaat bir sevgi benimki
Üç kuruşa talim bir ömür mahkûmu
Yana yakıla ve mecalsiz
Dipsiz bir tufanın
Alıp götüren savrukluğu
Ötesi yok ki
Düşlerimin haricinde
Ötesi var mı söyle
Anlaşılmazlığın pençesinde.

Zindanlarda çürümeye yüz tutmuş
Bir o kadar kendi derinliğinde boğulan
Hiçbir şey böylesine derin olmamıştı
Duyumsadığım o emsalsiz
Ve ne varsa bedelsiz
Öğrendim artık vura vura başımı
Geçmedi ki tek gün yenilgisiz.

Kol kanat geremem
Çoktan kırıldı kolum kanadım
Susuyorum, konuşamam artık
Dilim öylesine tutuk.
Yamuk bir mizaç
Yarısı hüznün
Yarısı çaldığım bir melodi

Elimde mızrap.
Seyrelmiş bir hikaye
Sonu çoktan yazılmış
Bilemedim ki
Neden her şey yarım kalmış...